

Hoe verandert internet de manier van denken?

Vorige week kwam er een tweet voorbij met deze vraag: ‘hoe verandert internet jouw manier van denken?’ [Maven Publishing verzamelde de antwoorden op deze vraag](#). Een interessante vraag. Verandert internet überhaupt je manier van denken? Ik denk van wel.

Ken je dat gevoel, dat je iets zoekt en ctrl+f zou willen gebruiken? Helaas kan dat nog niet in de niet-virtuele wereld. Vooral als ik fysieke boeken (die met papieren bladzijdes) lees en iets specifiek zoek. Copy+paste zou ook best handig zijn met veel andere dingen in het leven. Je bestelt een biertje en je copy+paste ze voor de rest van de kroeg. Of je ruikt een fijne geur: ctrl+s, opslaan in je hoofd.

Als ik op straat rondloop en er gebeurt iets grappigs, dan zou ik graag op ‘like’ of ‘retweet’ willen klikken, al kan ik het natuurlijk ook uittypen en op een van mijn sociale netwerken plaatsen, maar dat is toch minder leuk. Ook voor voorwerpen en gebeurtenissen zou er zo’n button moeten zijn! Deze buttons veranderen mijn manier van denken, want ik denk regelmatig ‘like!’ bij iets leuks.

Soms kom ik bij vrienden die nog een televisieabonnement hebben, dan moet je de tv aanzetten op het moment dat het programma wordt uitgezonden. Eerst moet je wachten tot het vorige programma is afgelopen en daarna krijg je nog reclame en dán kan je naar jouw programma kijken. Je kan het tussendoor niet op pauze zetten, je moet wachten tot de reclame. Ik vind het maar vreemd!

Op de fiets bedenk ik me weleens wat ik zou kunnen tweeten of hoe ik dat ene mailtje ga schrijven. Vroeger dacht je misschien aan hoe je die brief zou gaan schrijven of aan dat telefoongesprek. Met Twitter, blogs en andere sociale netwerken zijn de berichten die je verspreidt ook meteen voor meerdere mensen toegankelijk, dus af en toe moet je wel leuk en interessant uit de hoek komen, natuurlijk.

Internet is een verlengstuk van mijn eigen denken, was een van de antwoorden op de vraag. Dat beaam ik. Het sluit ook mooi aan bij de gedachten van de bekende mediawetenschapper [Marshall McLuhan](#). Hij stelt dat media en technologie een verlengstuk vormen van de menselijke zintuigen. De schriftcultuur is een verlengstuk van de ogen en de radio van de menselijke stem. Is internet een verlengstuk van het denkvermogen van de hersenen?

Een vriendin die een paar maanden in Afrika of Australië zat was vroeger heel ver weg, nu valt dat eigenlijk wel mee. Telepathie was een droom: gedachten lezen over een grote afstand. Oke, gedachtenlezen kunnen we nog steeds niet helemaal, maar we kunnen wel gedachten delen via sociale media en telefoons. We zijn altijd met elkaar verbonden. [@sanna4444](#) – *Alles wat ver weg leek is nu opeens dichtbij.*